

Nagy Alpár:

Zenei emléktáblák, emlékhelyek,
szobrászati alkotások
SOPRONBAN

"...Sopronnak a zeneművészet iránt való lelkesedése nem valami új dolog, hanem csak múltjához és ősi tradíciójához hiven jár el..."-olvashatjuk a "Soproni zenetörténeti emlékek" c. kiadványban/Irta: Anonymus. Sopron, 1911.3./.

Ennek a hagyományosnak nevezett lelkesedésnek beszédes, mara - dandó példái -zenekultúránk egyéb tárgyi emlékei között- a kőbe, ércbe formált zenei objektumok, amelyeket az elmúlt évszázad hatvanas éveitől napjainkig kisebb-nagyobb időközökkel hozott létre városszerte a soproni muzsikások, zenét szerető és pártoló polgárok zenei életünk nagyjai iránti kegyelete, áldozatvállalása. Lelkesedésüknek ezek a szép dokumentumai, a soproni városkép tartozékai, természetesen nem alkotnak, nem alkothatnak teljes, minden kíváncsúnak megfelelő, hiteles arcképcsarnokot. Azonban hiányosan is elegendők ahhoz, hogy ékesen, de kellő egyszerűséggel szóljanak a város örökét őrzőkhöz, felidézzék az elmúlt idők szellemét, jó példával tette serkentsék az arra fogékonyakat.

Manapság az életnek egyre több területén ismerjük fel a nagy igazságot: a múlt, jelen, jövő "szentháromságát". Az általános művelődéstörténetben a zenekultúra kontinuitásának gondozása, tudatosítása, továbbfejlesztése ugyancsak feladatunk, aminek át meg át kell szőnie hétköznapjainkat.

Ha közelebb jutunk kőbe, ércbe álmódott, formázott zenei tárgyú emlékeink tartalmához, keletkezésük körülményeihez, stb. -megértjük üzenetüket is: élni és munkálkodni csak olyan jövőben lehet, ahol ismert, becsült a múlt!

Ime városunk zenekultúrájának egyik talpköve.

1./

1863. június 28-29-ére szervezte meg a Soproni Dalfüzér/Lieder-kranz/ férfikórus az első magyarországi dalosversenyt "19 részint magyar-, részint osztrákhoni dalárdák közreműködésével", 600 dalos részvételével. A kétnapos dalosünnep emlékét dalos-emlék /emlékkő/, és a róla elnevezett DALOS- /régábban DALAR /hegy hirdeti a Károly-kilátó közelében.

/"Harmonia" III. évf. 1863. VI. 21. 208-209., VI. 24. 212., VI. 28. 216. , VII. 1. 221-223. Das grosse Oedenburger Sängersfest/

Az emlékoszlopot 1864-ben avatta a Dalfüzér./Egyesek szerint a helyi Szépítő Egyesület emelte, mások szerint a bécsi Fünfhauser Männer-Gesangverein adományozta. A kőből rakott emlék felső tábláján, ami kb. 40x40 cm, még jól olvasható:

D A L O S K Ő

1863

Sängerberg

Alatta hiányzik egy kb. 25 cm-es négyzet alakú lap. Az egész emlékkő megérdemelné a helyreállítást! Kultúránk részeként dalos ren-

dezvényeink, hagyománytiszteletünk része lehetne!

2./

"Flandorffer Ignác és Braun Nándor 1865-ben 146 taggal megalapítják a Verschönerungs-Tischgesellschaft-ot, amelyből majd 1869-ben alapszabályok szerint -1945-ig- működő Soproni városi szépítő egyesület lesz." /Csatkai-Dercsényi: Sopron és környéke műemlékei. Akadémiai Kiadó, Bp. 1956. 105. old. / A társulás tevékenységével kezdődik a városkép rendszeres szépítése, pl. a Braun Nándor kezdeményezte fásítással a róla elnevezett Nándor-fasorban/ma Ady Endre-út/, a környék természeti szépségeinek feltárása, kilátóhelyek, sétautak létesítése.

Az Alpesi vendéglőtől többszörös útelágazáshoz jutva, jobbra indulunk: a zöldjelzéses úton hamarosan, néhány száz lépést téve, jutunk az Alom-hegyi Nándor-magaslatra. A MTA Geodéziai és Geofizikai Kutató Intézet Geodinamikai Obszervatóriuma mellett tovább menve, frissen helyreállított /!/, kb. 3 méter magas, fölfelé kicsit vékonyuló emlékoszlophoz vezet az út, amely 15-20 méter átmérőjű, kör alakú kis tér közepén magasodik. Körülötte 6 ülőpad, valamennyi új, a Soproni Városszépítő Egyesület emblémájával megjelölve.

Az obeliszkszerű emlékoszlopon az alábbi szöveg olvasható:

E séta utak / Kezdeményezőjének / a nagyérdemű / polgárának / és disztagjának / BRAUN / NÁNDOR / urnak / állította / a / Soproni Dalfüzérek / 1878 Május 30 /

Helyreállította a Soproni/Városszépítő egyesület 1989.

Gimes Endrétől megtudjuk, hogy a jeles ember, Braun Nándor, emlékére "azt a helyet, ahová a Dalfüzér/Liederkrantz/nevű dalos - egyesület rendszeresen kirándulásokat szervezett, 1855-ben neveztek el Nándor-magaslatnak, halála után egy évvel, 1878-ban pedig tiszteletére obeliszkszerű emlékoszlopot emeltek." /Barangolás a soproni erdőkben. Szerk. Gimes Endre. Bp. 1975. Panoráma. 9. old. /

/L: Sopron emléktáblái, emlékművei, köztéri szobrai. Készítette a Városi-Járási Könyvtár Kurucdombi Fiókkönyvtárának Honismereti szakköre. Sopron, 1981., 53. sz. fénykép! - A Városi Levéltárban. /

3./

1893-ban a Városi Színház /ma Petőfi Színház/ előtti téren leplezték le LISZT FERENC mellszobrát, Tilgner Viktor szobrászművész alkotását. /"Sopron" 1886. VIII. 11. 2., VIII. 14., 1892. II. 21. 3., IX. 25. 3., X. 16. 1-2., X. 23. 3., 1893. IV. 23. 4., VI. 8. 2., VI. 11. 3., VI. 18. 4., VII. 18. 3., VIII. 6. 3., VIII. 10. 4., VIII. 20. 4., VIII. 27. 4., VIII. 29. 3., VIII. 31. 3., IX. 3. 1-5., IX. 5. 1-3., IX. 7. 1-2., IX. 10. 1-3., XI. 9. 5., Soproni Hírlap 1893. IX. 3. 1-3., IX. 6. 1-3., Soproni Napló 1898. VII. 10., Oed. Ztg. 1893. IX. 3. 4. / A szobor a Színház-téren állt hosszú ideig. /L: Soproni Szemle 1961. 3. számában, 1985. 2. sz. 141. oldalon fényképét! / 1960-tól a Múzeumba került a tér rendezése miatt. 1977-ben az Erzsébet-kertben állították fel. /L: Sopron emléktáblái, emlékművei.... 14-16. old., 35. kép, SSz. 1978. 2. sz. 180. o. 4. sz. kép: Tilgner Viktor: Liszt Ferenc. Adorján A. felvétele. / Onnan hamarosan mai helyére került, a Liszt Ferenc Művelődési Központ elé, az eredetihez már egyáltalán nem hasonlító egyszerű talapzattal. Rajta csak annyi: **LISZT FERENC**
1811-1886

Kisebb mintája a helyi Múzeumban. Pozsonyban közterületen is látható az eredetinek egyik bronzból készült változata.

4./

Az Ógabona-téri földszintes, 32.sz.lakóház homlokzatát már 1930-ban emléktáblával jelölték meg, amit a Liszt Ferenc Zeneegyesület kezdeményezett a város törvényhatóságánál Goldmark Károly tiszteletére/SH 1930.III.6.,vö: VI.27.4./Az emléktáblát 1944-ben a nyilasok összetörték./SH 1944.X.31.2.Mit keres Goldmark Sopronban?, Győr-Sopronmegyei-Hírlap 1955.II.4.3.Goldmark emléktábla Sopronban/

A szerény táblát, amelyet Heimler Károly dr.sürgött, és jóformán a maga pénzén készíttetett el, és amely szála volt a nyilasok szemében, 1955-ben díszesebb váltotta fel./Gy-Sm-H 1955.V.18.4./ Ezt Szakál Ernő soproni szobrászművész tervezte a soproni zenebarátok kérésére, a városi tanács hozzájárulásával./L: Gy-Sm-H 1955.V.21.4., XI.25.4./ Az avató ünnepséget Goldmark születésének 125., halálának 40.évfordulójára tekintettel rendezték, november 20-án.Csatkai Endre Kossuth-díjas múzeumigazgató ismertette a művész soproni és győri kapcsolatait, majd a zenebarátok koszorút helyeztek az új márványtáblára, aminek legszébb része: Goldmark Károly oldalnézetből mintázott fejdomborítása.A táblán a következőket olvashatjuk:

Ebben a házban lakott 1850-ben GOLDMARK KÁROLY a nagy magyar zeneköltő.

/L: aGy-Sm-H fenti számait, SSz.1957.3-4.sz.303.old., Goldmark Károly: Emlékek életemből.Zeneműkiadó, Bp.1980., soproni újságok idevonatkozó számai! /

5./

Id.Lehár Ferencet, a Monarchia hadseregének ezreddobosát 1863-ban Komáromba sodorta a katonasors.Csakhamar megismerte Neubrandt Krisztinát, feleségül vette.A komáromi Nádor-utcai kis házban 1870.április 30-án látta meg a napvilágot az a fiúgyermekük, akit a világhírnek szánt a sors, akit szerte a világon megismertek az operett kedvelők milliói.

A Lehár-család 1874-1877 között Sopronban élt.Az apa az itteni 50.gyalogezred karmestereként dolgozott, ügyessége folytán a reáliskolában éneket is tanított, s különféle darabokat komponált zenekara számára.Ugy tervezte, hogy letelepedik a városban: a Malom-utca elején házat vásárolt/éppíttetett/.Ebben a házban /ma Lehár Ferenc u.5.sz./töltötte gyermekéveinek egy részét FERENC fia is, aki később, a magasba ívelő művészpályán sem felejtette el Sopront, sok szállal kötődött hozzá mindenkor.1929-ben például a következőket mondotta egyik bécsi nyilatkozatában: "Szeretem azt a régi várost, szeretem a girbe-görbe utcákat, öreg házakat, álmodó tereket, az ottani embereket.Hisz ez a város az ifjúságom, ez a város az elmúlt boldogságom." Nagy tisztelője volt pl.Altörfer Viktornak, Csatkai Endrének, Berecz Dezsőnek.

Emléktábláját /Lehár Ferenc u.5./ 1935-ben avatta a Soproni Városszépítő Egyesület az alábbi szöveggel:

Ebben a házban lakott
1874-1877

LEHÁR FERENC

zeneköltőnk

/Soproni Hírlap 1935.IX.4.2./

1940-ben, 70.születésnapján, Sopron díszpolgárai közé választotta./Soproni Ujság 1940.V.10., 16., 17., 18./ Lásd még:Kelényi Ferenc: Lehár Ferenc soproni kapcsolatai és díszpolgársága.SSz. 1960.2.sz.154.

6./

A Széchenyi István /"reál"/ Gimnázium Liszt Ferenc utcára néző oldalán emléktábla hirdeti: "Ezen a helyen állt a régi szárazmalom, amely a 18. század elejétől adott a soproni színeszetnek otthont, s amely színházzá építve 1769-től 1841-ig Sopron első kőszínháza volt."

Szomszédságában gr. Pejachevich Károly 1789-ben Kaszinót létesített a város engedélyével./A Kaszinó 1853-ban kaszárnya lett, mai formáját 1891-ben nyerte el./

1936-ban a Soproni Liszt Ferenc Zeneegyesület nagyalakú, domborműves, bronz táblát avatott, Szakál Ernő soproni szobrász alkotását. Felső részén a zongorázó LISZTet látjuk, büszke tartásban, oldalnézetben, alatta sokatmondó szöveg díszelg:

Ennek az épületnek a helyén állott a régi kaszinó. Itt játszott 1820-ban 9 éves korában első hangversenyén és innen indult világhódító útjára a mindig magyar LISZT FERENC."

/Svm, SH 1936. VIII. 4., Csatkai-Dercsényi: Sopron és környéke.... 323. old. 273. sz. kép, SSz. 1961. 3. sz. kép: Liszt emléktáblájának felavatása/1936/, fehér ruhában alkotója./

A második színház 1840/41-ben épült, a mai helyén. A téren lévő tavat az építés miatt lecsapolták, illetve kiszárították. Az új kőszínház 1909-ig működött, akkor tűzveszélyessé vált; lebontották, majd ismét felépítették mai formájában, külsőjével./Csatkai-Dercsényi im. 323. old. 273. sz. kép: Az 1909-ben lebontott színház 1880 körül. Mellette jobbról az egykori kaszinó./

A második Kaszinó a mai Liszt Ferenc Művelődési Központ elődjeként, annak helyén, várbástya és erődítés lebontása nyomán, 1872-ben nyílt meg. 1942-től többféle elnevezéssel funkcionált.

Mind a Színház, mind a Kaszinó kimagasló zenei rendezvények, előadások, hangversenyek színhelye is volt, nemegyszer világnagyságokkal! az 1945 előtti és utáni évtizedekben.

/L: a Sopron zeneéletéről, színház-történetéről szóló írásokat! /

Payr Sándor: Soproni zenetörténeti emlékek. Evang. Népiskola, 1912.

Vö: Soproni zenetörténeti emlékek. Irla: Anonymus. Sopron, 1911.

Csatkai Endre: A soproni muzsika története. Sopron, 1925., Blaschek

Vilmos: A soproni Zeneegyesület története. Muzsika, 1929., Csatkai

Endre: A soproni Zeneegyesület száz éves történetének vázlata.

Sopron, 1929., Kárpáti Sándor: Húsz esztendő Sopron zenei életéből. Sopron és Sopronvármegye Ismertetője 1914-1934., Radó Ferenc:

Soproni zenei élet a felszabadulást követő tíz évben. SSz. 1956.

4. sz. 367., Csatkai Endre: A soproni színeszet története 1841-1950.

Sopron, 1960., Liszt Ferenc és Sopron. SSz. 1961. 3. sz. 208., A soproni képzőművészet és zenei művelődés története 1848-1948. Sopron,

1962., A soproni zenei művelődés 1848-1950. A SSz. kiadványainak új sorozata. 3-4. sz. 1962., A soproni daloskultúra múltja 1863-1963.

Sopron, 1963./A SÜH 1963. évi műsorfüzetének bevezetése./, A soproni zenei művelődés történetének vázlata. A soproni Zeneiskola

140 éves fennállása alkalmából. SSz. 1969. 2. sz. 188., Bárdos Kornél:

Sopron zenéje a 16-18. században. Akadémiai Kiadó, Bp. 1984.

7./

A Károlymagaslatról délkeleti irányba indulva a volt síugró,

meg a sípálya mellett haladunk el, majd a Daloshegyen álló Daloskőhöz érkezünk. Onnan -ha balra, a völgynek fordulunk- a daloshegyi "Páholy"-ba visz utunk, ahol a padok között kőből rakott emlékmű áll /="Altdörfer-emlékpad"/ kb. 30x80 cm-es táblával:

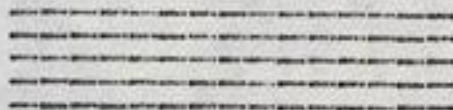
ALTDÖRFER VIKTOR zeneművész emlékének állították tiszte

lői és hálás tanítványai 1941.

/L: Sopron emléktáblái, emlékművei, köztéri szobrai: 37. kép! /

A Templom-utca 15.sz.ház kaputól jobbra eső homlokzatán díszelgett évekkel ezelőtt az Altdörfer Viktor tiszteletére állított szerény, de mutató emléktábla:

Ebben a házban született / 1860. január 3-án / ALTDÖRFER
VIKTOR / a kiváló ev.karigazgató / és zongoraművész.

/A kőtábla felső középső részén -lyra, a hangjegyek a híres orgonadarab, J.S.Bach B-A-C-H névbetűire komponált LISZT-motívumot mutatják./

A tiszteletet, ragaszkodást kifejező táblát 1942-ben állították. /SH 1942.VII.23.4., VII.24.2., Uj Svm 1942.VII.23.3./
Egyesek jóvoltából, ki tudja milyen megfontolásból, a ház sötét kapualjába tették, oda, ahol senki sem látja, legfeljebb a háziak, akik naponként az előtte álló tárolókba hordják a szemetet, meg a köztisztasági vállalat emberei, akik alkalmanként elviszik azt. Ejtsünk néhány mondatot a ház híres lakóiról: a két Altdörfer-ről!

VIKTOR, mint olvastuk, 1860-ban született Sopronban, az ev. konvent tulajdonában lévő 15.sz.házban. Az ev.lyceumban érettségizett. Apjánál, a nagyhírű egyházi karnagnál kezdte zenei tanulmányait. Altdörfer Keresztély 1847-ben jött Sopronba, Württembergből. Ev.templomi kórust szervezett, 1859-ben világi együttesé bővítette: ez lett a Dalfüzér /Liederkrantz/ férfikar, amely sok évtizeden keresztül hasznos, színvonalas tevékenységet végzett a város zeneéletében. 1863-ban megszervezte az első országos dalosversenyt, 1878-ban emlékoszlopot emelt Braun Nándor tiszteletére, kapcsolatban volt Liszt Ferencel, sok hangverseny, magyar zenei mű előadása kapcsolódik működéséhez. /Történetét 1884-ig Polster János írta meg: Geschichte des Ödenburger Maennergesangsvereines Liederkrantz, Sopron, 1885. Liftfass./ Altdörfer Keresztély volt az a zenepedagógus, aki 1889-ben Nagyszöllősen nagy jövőt jósolt egy tehetséges kisfiúnak, Bartók Bélának, és nagyvárosban történő taníttatását szorgalmazta.

73 éves korában halt meg, 1898. április 30-án, május 2-án temették az ev.temetőbe. /"Sopron" 1898.V.1.3./

Fényképét lásd: SSz.1955.3-4-sz.121.old.

VIKTOR 13 éves kora óta szerepelt a Dalfüzér hangversenyein zongoristaként. Zenei tanulmányait Bécsben, illetve Lipcsében fejezte be. 1887-től az ev.gyülekezet egyházi karnagya, orgonistája lett, ugyancsak ekkor adta itthon első zongoraestjét. Csaknem 50 évig szolgálta egyházát, városát művészetével, karnagyként, orgonistaként, zongoraművészként. Országosan ismertté vált. Művészi honoráriumot sohasem fogadott el nyilvános fellépéseiért! "...zongorán s orgonán szinte az egész zeneirodalom kincseshányájának drágaköveit feltárta, befoglalva nemes veretű művészetének keretébe". /Csatkai Endre/ Éveken át a Zeneegyesület karnagya is volt. 1910. aug.15-én keltezett lemondó levelében nagy reményeket fűzött a Zeneegyesület további munkájához, s jól látta annak szerepét, rendeltetését: "Lehet, sőt valószínű, hogy ezek az áldatlan viszonyok még megváltoznak, és a Zeneegyesületnek mindenesetre tovább kell küzdeni fennállásáért, mert valóban kulturális misz-sziója van városunkban." /Részlet. Kiem. tőlem! -N.A./

1932-ben vonult nyugalomba. 1940-ben halt meg. /L:Gáray Zoltán dr.: Megemlékezés Altdörfer Viktorról 1860-1940. SSz.1940.2-3.sz. 53., fényképe:uo.55.old./

A Petőfi-téren, az egykori Ujhelyi-ház térre néző oldalán /Széchenyi-tér 14. vagy Petőfi-tér 15. sz./ romlott állapotú, szinte már olvashatatlan feliratú kő tábla található:

Ebben a házban lakott 1913-tól 1929-ben bekövetkezett haláláig ZUPANCIC N.C. Sopron zenekulturájának fáradhatatlan fejlesztője. Lelkét a zene áhitata, életét a zene szolgálata töltötte be.

1942.

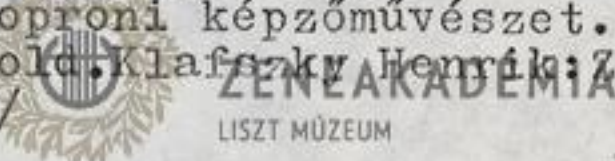
Felejthetetlen mestere emlékének a hálás tanítványok egyike.

/SH 1942.VIII.23.4./

A "hálás tanítványok egyike" Hoffer Ottó volt.

ZUPANCIC Miklós Károly 1857-ben született Horvátországban, Károlyvárosban. 1876-ban került Sopronba, Bécsből, egy vendég katonazenekar tagjaként, Ziehrer Károly vezetése alatt. Mestere volt a hegedűnek, a brácsának, különösen a csellónak. Jelentős zenepedagógiai és művészeti tevékenységet folytatott városunk zeneéletében. Zenelockákat adott, házi hangversenyeket tehetősebb soproni családoknál. 1898-ban létre hozta a Haydn-Mozart-Beethoven Clubot a három zenetitan kamarazenéjének művelésére, ápolására. /"Sopron", 1898.VIII.30.3./ A Budapesti Napló ezért az "idegen", "nyugati" szellemért elmarasztalta, támadta Sopront. /"Sopron" 1898.IX.4.3./ Zupancic visszaemlékezéseit az Oed. Ztg. 1926 májusában folytatás-sokban közölte, "szky" jelzéssel, "Oedenburger Musikkultur der Letzten 50 Jahre" címmel. 1929-ben halt meg. Hagyományt teremtő zenei kezdeményezéseit tovább folytatták jeles tanítványai, például Hoffer Ottó, Klafszky Henrik.

/Lásd: Csatkai: A soproni képzőművészet... 71. old. 22. sz. jegyzet, SSz. 1963.3. sz. 285. old. Klafszky Henrik: Zupancic Miklós Károly, SH 1942.VIII.23.4./

Vándor /Venetianer/ Sándor zeneszerző, karmester, a munkásénekkarok jeles fejlesztője 1901-ben született Miskolcon. Zenei tanulmányait 1921-1924 között Lipcsében végezte Paul Graener tanítványaként. Oklevelének megszerzése után olaszországi stagione társulatoknál működött operai korrepetitorként és karmesterként. 1929/30-ban Berlinben élt, 1932-től a soproni Színház karmestere, korrepetitora volt, majd Miskolcon és Budapesten dolgozott. 1935-ben adta első szerzői estjét a Zeneakadémián. A következő évben átvette a Szalmás-kórus tagjainak egy részéből alakult énekkar vezetését, abból szervezte a "Vándor Sándor tanítványai" elnevezésű munkásénekkart (=Vándor-kórus/), amellyel támogatta az illegális KMP kulturális munkáját, de következetesen népszerűsítette Bartók és Kodály kórusművészetét is. Sokoldalú zenei munkát végzett: elsősorban kórusműveket komponált, amelyek közül kiemelkednek a József Attila verseire írottak /Külvárosi éj, A város peremén, Tiszta szívvel, Fiatal asszonyok éneke, Meavetánc, Mondd, mit érlel..., Munkások, Vigasz, Fiatal életek indulója, Dudoló/, de írt zenekari darabot, operát, kantátát, népdalfeldolgozásokat, zongoraműveket. Zenei tárgyú írásai szintén jelentősek. /Műveinek kéziratát a Bartók-Archivum őrzi/ Vándor Sándor fiatalon lett a fasisztus áldozata: 1944 novemberében a nyilasok Sopronbátfalvára hurcolták, ahol a kínzásokba 1945. január 14-én belehalt.

Az Országos Diáknapok Soproni Szervezőbizottsága -emlékére, tiszteletére- 1967-ben emléktáblát állított s leplezett le Bátfalván a Malompatak utcában, a románkori Mária Magdolna-templom kő kerü-

tésének térre néző oldalán./Kisalföld,1967.V.30.1-2.old./

11./

A Templom-utca 6.sz.egyeemeletes barokk palota 1833 őszén került a Bezerédj-család tulajdonába.

"1840 februárjában házi hangversenyeket adott ebben a házban LISZT FERENC a Bezerédj család vendégeként" -olvashatjuk a rajta elhelyezett kő táblán, amelyet a Budapesti Liszt Ferenc Társaság Soproni Csoportja állított 1975 októberében./Kisalföld,1976.II.21.9.Nagy Alpár:Liszt Ferenc Sopronban egykor és ma.,SSz.1979.3.sz.279.old.fénykép:Liszt Ferenc emléktáblája a soproni Bezerédj-házon/

12./

A Szent Mihály-templom felé emelkedő Pozsonyi út 8.sz.házban "élt és dolgozott KURZWEIL FERENC karmester /1792-1865/, a Soproni Zeneegyesület: a zenekar és a zeneiskola megszervezője"-hirdeti a bronzból készült emléktábla, amely Sz.Egyed Emma soproni szobrászművész munkája, s amelyet a Soproni Városszépítő Egyesület állíttatott 1978-ban.Leleplezése 1979.május 13-án volt.

/L:SSz.1942.200-212.,Kisalföld 1979.V.11.8.,V.17.5.,SSz.1979.4.sz.356.Nagy Alpár:Kurzweil Ferenc emléktáblájának felavatása.,uo.fénykép:Kurzweil Ferenc emléktáblája./

13./

A Templom-utca 2.sz.épületére /volt Esterházy-palota/ ugyancsak a Városszépítő Egyesület helyezett bronz domborműves emléktáblát,RAUCH ANDRÁSRA/1592-1656/ emlékére 1979 decemberében.

"Itt lakott és dolgozott RAUCH ANDRÁS a kiváló zeneszerző és karmester."

A dombormű tervezője ezúttal is Sz.Egyed Emma volt.

/L:Csatkai:A soproni muzsika története.Sopron,1925.,SSz.1974.1.sz.41.,2.sz.127.,Kisalföld,1979.XII.20.8.,XII.24.12.,Bárdos Kornél:Sopron zenéje a 16-18.században.Ak.Kiadó,Bp.1984./

14./

Pócsi-utca 1-3./1930-ig Kis-utca/

"Ebben a házban lakott 1905-ben BARTÓK BÉLA első soproni fellépése idején" -ezt tudhatjuk meg a bronz,a Bartók-fejet oldalnézetben mutató tábláról.Tervezte:Sz.Egyed Emma,állíttatta a Soproni Városszépítő Egyesület meg a Budapesti LFT Soproni Csoportja 1981-ben.

/L: Nemzetőr 1905.XII.1.3.,XII.8.3.,XII.10.4.,XII.12.3.,XII.14.3.,Soproni Napló 1905.XII.10.5.,XII.14.5.,Oed.Ztg.XII.7.3.,XII.14.2.,Svm 1922.V.7.3.,Demény János:Bartók Béla levelei/1948/, Bartók Béla írásai I.Közreadja Tallián Tibor.Zeneműkiadó,Bp.,1989.,25.old.,SSz.1955.3-4.sz.119-124.,1956.278-279:a XII.9-i estély meghívója és műsora,fénykép;1956.3.sz.280.,1959.3.sz.279.,Kisalföld,1982.I.14.5./=az emléktábla fényképe=/,SSz.1980.3.sz.256.,1982.4.sz.363-365./=az emléktábla fényképe is=

Bartók még háromszor járt,s koncertezett Sopronban: 1924-ben, 1928-ban,1929-ben./Volt egyszer olyan eset is,hogy érdeklődés hiányában maradt el soproni fellépése./

15./

A palotaszzerű, kétemeletes Storno-házra /Fő-tér 8./, amely 1872-ig a Festetich-, attól kezdve a Storno-család tulajdona volt - 1986-ban került bronzból öntött domborműves emléktábla, LISZT FERENC születésének 175., halálának 100. évfordulójának esztendőjében. A nevezetes házban Liszt két alkalommal vendégeskedett és zongorázott: 1840-ben Auersperg herceg, 1881 áprilisában id. Storno Ferenc meghívására.

A Storno-ház Fő-térre néző homlokzatának újabb díszét Sz. Egyed Emma szobrászművész tervezte Sopron város Tanácsa és a Budapesti LFT Soproni Csoportja felkérésére.

/Kisalföld, 1986.X.23.1., Népszabadság, 1986.X.23.4., SSz. 1988.3.sz. 278-283. old., fénykép: 281. old.: Liszt Ferenc emléktáblája a Storno-házon/

16./

"HORVÁTH JÓZSEF a soproni zenei élet kimagasló személyisége 1900-1979" - ez a szöveg olvasható Sopron legújabb zenei tárgyú emléktábláján, amelynek fejprofilját Horváth Marietta formálta, feliratát Soltra E. Tamás.

A Liszt Ferenc Művelődési Központ I. emeletén, a hangversenyt terem külső oldalfalán helyezték el és avatták föl a Soproni/LF/ Zeneegyesület megalakulásának 160. évfordulójára és a Zenei Világnapra összeállított ünnepségsorozatban, október 1-én, az elévülhetetlen érdemeket szerzett hegedűművész, tanár, zeneiskolai igazgató, zeneegyesületi karnagy halálának 10. évében.

Horváth József zeneművész 1925 őszén kezdte sokszínű, mindenre kiterjedő korallmunkáját Sopronban, 1965. március 1-ével "nyugdíjazták", 39 és fél évi munkássága jutalmául.

Régi adósságából törlesztett a város, amikor kegyelettel adózott emlékének.

/L: Csatkai Endre Zeneegyesületről, Sopron zenei múltjáról szóló írásait, Kárpáti Sándor "Húsz esztendő Sopron zenei életéből... 1914-1934" c. munkáját, a Soproni Szemlében Augustinovicz Elemér "Horváth József/1900-1979/" c. nekrológját, fénykép uo. 83.o. 1980.1.sz./

+

Munkámhoz támpontot adott:

- 1./ Sopron topográfiája. Szerk. Dr. Heimler Károly. Sopron, 1936. 45-48. old.: Szobrok, emlékoszlopok, emléktáblák.
- 2./ Soproni szobrok, emléktáblák, domborművek, monogramok. /Városi Levéltárban, szerző és évszám nélkül/ 12., 16., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28. old.
- 3./ Sopron emléktáblái, emlékművei, köztéri szobrai. Készítette: a Városi-Járási Könyvtár Kurucdombi Fiókkönyvtárának Honismereti szakköre. Sopron, 1981., 14-16. old.: Sopron zenei múltja. /Továbbá a zenei vonatkozású fényképek./
- 4./ Sopron zeneéletével foglalkozó írások /kiauványok, újságok, plakátanyag, a Soproni Szemle füzetek, stb./.

Sopron, 1989. szept. 22.